

ướp Ai Cập đích thực” có thể được đặt hàng qua *catalog E. Merck* – và rất có thể ngày nay nó vẫn đang được sử dụng ở đâu đó.

Nhưng bột xác ướp không phải là loại thuốc rừng rợn nhất. Ở thế kỷ XVII, có một công thức về một loại thuốc “chữa bách bệnh”: “Lấy thi hài đàn ông, 24 tuổi, mới chết, có tóc màu đỏ, không bị thương, thanh danh không bị hoen ố, và bị giết không quá 1 ngày trước đó, tốt nhất là dò treo cổ, bị xử tử hình hoặc bị đóng cọc xuyên qua người... Phơi một ngày một đêm dưới ánh sáng mặt trời và mặt trăng, sau đó cắt thành những miếng nhỏ hoặc mẫu dài. Rắc lên một ít bột nhựa thơm và lô hội, để nó không bị quá đắng”.

Giờ đây có thể chúng ta nghĩ mọi chuyện đã khác nhưng thực tế, giả dược vẫn phát huy tác dụng ma thuật. Ví dụ, các bác sỹ ngoại khoa vẫn cắt di tích mô sẹo khỏi vùng bụng, vì họ cho rằng thủ thuật này sẽ giúp chữa bệnh đau bụng mãn tính – cho tới khi các nhà nghiên cứu thử tiến hành thủ thuật đó và mức giảm đau ở các bệnh nhân là như nhau. Encainide, flecainide và mexiletine là các loại thuốc không nhận được kê đơn rộng rãi để điều trị nhịp tim bất thường – và sau đó bị phát hiện đó là loại thuốc làm tim ngừng đập. Khi các nhà nghiên cứu kiểm tra tác động của sáu loại thuốc chống suy nhược hàng đầu, họ ghi nhận được kết quả là 75% tác dụng được tạo ra trong các kiểm soát dùng giả dược. Điều tương tự cũng đúng với phẫu thuật não cho bệnh Parkinson. Khi các bác sỹ khoan hố trong xương sọ của các bệnh nhân mà không